

I, 167. Желудѣкъ-тъ отъ пияніе-то малко-по-малко така ся развали, что-то лѣкаріе-ти сѣ го видвали заприличяль на мушж (юмрукъ). *Л. Д. 1869 р. 113.* Учени-ты момчета още си не дорастлы и вѣчь сѣ заприличяли на извѣхнѣлы и пожѣтълы старцы. *ib. р. 202.* Въ това време старото лице на дѣда попа заприлича на Господа Саваота, който е исписанъ на тавапѣтъ въ нашата черкова. З. З. Когато Идомѣней и заповѣда да води хората на младѣтъ Крѣтянки, тя заприличва на засмѣната Венера (*-on la prendrait pour la riante Venus*) *T. 367.*

Запрѣмчѣ *и. св. Запрѣмчавамъ* *и. дл. (производный отъ примка ср. спримчѣ)* подстерегу, подстерегаю въ сѣти, въ западню: Робенсынъ сетѣи отиде твърдѣ радостливъ къмъ онва мѣсто дѣто ся надѣеше да запримчи нѣкоя лама. *P. A. 51.* Робенсынъ чякаше съ приготвена примка да приближи нѣкоя (лама), за да ѝ запримчи. *ib. 51.*

Запрѣщѣ *и. св. Запрѣщувамъ* *и. дл.* засорю, засариваю, задерживаю: Римско-Гръцка-та цивилизация била вече твърдѣ задушена и заприщена отъ всички страни отъ млади-тъ варварски побѣди. *Л. Д. 1876 р. 132.*

Запрѣсамъ *и. св. о звукъ издаваемомъ дикой куропаткой:* Запрусала мома Катерина, Запрусала като еребница. *M. 299.*

Запрухтѣ *и. св. зафыркаю:* По нѣкое врѣмя конѣтъ запрухтя и захвана да са стрепва. *Зк. 146.*

Запрѣтѣкъ *с. м. яйцо, изъ котораго не высиживается цыпленокъ (болтунъ).* З. 255. (*ср. Бол.*).

Запрѣхамъ *и. св. зафыркаю:* Конѣтъ сѣ запрѣхале И кат' стрѣли се спустнале.—*Пс. 11—12 р. 142.*

Запрѣшѣ са *и. св. возвр. пушусь:* Той злѣ е сторилъ и несмысленно ся е запрѣшилъ да ны учи. *Пс. 11—12 р. 199.*

Запрѣ *и. св. Запрѣрамъ* *и. дл. 1)* запру, запираю, заключаю, заключаю (въ темницу): Зимѣ си запираѣтъ гѣвѣда и коніе въ другѣ стаѣ, коѣ наричѣтъ „хлѣвъ“ (по турски „дамъ“). *Пк. 35.* Дорѣ си Стоянъ издума, И сегмени сѣ достигли, Та си Стояна хванѣли, У Никополь го завели, Въ тъмнѣ тъмницѣ запрѣли. *Пк. 140.* Запрѣвъ години три въ тъмницѣ Слѣнце свѣтливо азъ не видѣхъ! *Гн. 52.* Поробилъ ги младъ Никола, И ги запрѣлъ у темни завниці. *M. 89. 2)* останавливаю, останавливаю, прекращу, прекращаю: Така кѣту ся укара до единъ стѣпень врахъ, запираѣтъ диканѣ. *Пк. 59.* „Запрете кола, кочія Дай да ти рака целива, Нашата млада невеста“. *B. 318. „Запри!“*